

Bréf til Benedikts og Guðrúnar, bréfritari Bjarni sonur þeirra, júlí 1921 til júní 1932, fyrri hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Guðrún Pétursdóttir

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-2, Örk 5

11
Seyðisfjörði. 2. ágúst, 1924.

Göði pabbi!

Enda spott þáð hafi dreist all-tengi, óður sem eg skrifði gleður, þá er þó betra seint en aldrei, og mun eg þurí reyna óð lygja eittkvæð að því, meðan takifani eru til.

Blest mun þá vera óð spæka þér fyrir brevfti mitt (dagrett 24. júlí), ferk og þá i gær og spotti all-gott. Bláða-strangannum hefi eg enn ekki máð, en en bissu óð reggja örög til þess óð ná honum.

Vid munum hefur lagt á stæð í Reykjavík þann 12. júlí kl. 10 árðgæs. Þeð ferdin varilega út flórum, enda var ógott vður, heldur vartit mér eyðilegt óð ríði upp á Reykjavík og eigi líklinis búsetdar-legt. Það er vid komum fyrir Reykjanes tölk og óð verða sjóveikur og laugdætt og óvatt fyrir, gubbari eg, og líð mér, i stuttu mál sagn, ~~þó~~ lega. Eigi batti heldur mér, óð vid höfðum engar „koju“ en undum óð látta okkar meggja óð liggja uppi í veikingskála. Þá eg seo þarna far til vid komum til Vestmannaeyja, skrúngladist eg þá á fatur og var samilega hvass. Til Eiga komum vid eigi fyr en klukkun 12 á miðnætti, vor þá hálft dinnit og aldeigjóð og miðög drungalegt; far vid brettið óð fórum eigi inn fyrir eittkvært svonefnt Eiga, svo eg sá miðög lítið af hinnum miðög seo rómáta Vestmannaeyjum hóði þá óð eg geti komið þar i land og hitt kunnunni minna þar, og hafdi eg þó miðla löngum til þess. Eigi gekk ferdin betur næsta dag, var þá all-mikil hvika, voru flestir hálft sjóveikir, og miðöldi skeipissi ekkið ófram. Þá eg miðurst

allaraun daginn fyrir, ekert sá eg upp á ströndina, enda gjördi eg
 fær tilbærar til þess; þó sá eg Ingólfss-höfða og spotti mér hann
 vera miðög einkennitegur ~~og~~ ólíkur því, sem eg hafði ungrðum mér.
 Þá var á daginn einn hwestist eg, og fór eg til hveldverðar og át
 mér bestu lyft, enda var þá sá fyrsti matarbiti, sem eg hafði
 ekert farið við fórum heimanað. Ákl. 11. eftir hædegi komum við
 til Hornafjörðar, en kl. 1 á miðnattí höfðum við farið frá Leynum
 og höfðum við spis verið góðar tímar í löðinu frangad.
 Ekert sá til bands i Glomma fíði, meira ræðan í nokkuð dregu-
 leg fjöll, og varð eg eigi hrisfim af þeim stæð. Þá var fórum
 við seinni blauta nátur. Um morgunum komum við móts við Papey
 og láguva þar allan daginn vegna spokar, var eg þá vel hvers
 og hafði ágata matarlyft. Þánni blauta næstu nátar komumst
 við inn til til Djúpavogs. Þar félle Peter myölkkarflöskun og lá henni
 við hana lengi dags og var sig miðög umhlega. Frá Djúpavogi
 fórum við til til Breiðadalsviken og töfluvalt þar í þeim sôlarkuning,
 voru þar heldur skindilegir-dagar, einkum fær sem ~~á~~ eg hafði
 ekert áður hært. Fyrri daginn, sem við dwoðum fær fengum við
 hóles „lojus“ og var þá mikil bót í mál. Vel var eg hvers allá
 löðina frá Glommafíði til Leydisfjörðar. Þá var hvöldluð söng
 um horð him finska sönglora Ligue Liljequist, sem var meðal
 farfega, eigi var eg sérlega hrisfim af því gæuli, og munu flátt
 hafa verið litt hrisfim af því þó sér sonar ^{til} ~~á~~ vínar i Bluff sem
 var með skivinn, ^{roð} Lþegar kerlingin var áður syngeja „Bi, bi og bant
 handba“, og athadi ~~á~~ gjöra sig miðög blidlega og hafði
 fórum í strále, þá varð hana skelleðan, enda er slikt von,

Þar sem berðingin er allra manna ljóst og leidst í útliti.
 Þá er við síðar meir komum til hinna stærri austfjáða fyrir
 berða í land á hvorti vísle og gengði þar fyrir fullum
 hísum af mónum með. Þá mun reit að býrja aftur þar, sem
 fyrir var frá hófis og var þá, að segar við komumst á stað frá
 persarskiði vísle, það komum við til júnísa fjáða, sem eg hevur
 mið enga upphá að telja, enða vartust þær veru allir jafn-eldir að
 að sji, meiri nokkuð landnámi, helður líkast því, að mæður
 varu komum opnir i gryfju, svo var alt ítrigni litid. Þó
 vartist meir ótunnið um vera einlensilegur og eftirlitstr
 veður. Þann 17. komum við sunn loðs til Seyðisfjáðar næst
 fyrir miðnatt, og má þá segja að venningar piðlaðsga hafi
 hafist fyrir okkar, en sem hétur ferið meira en eins vegis
 eins röldurvinn. Fyrst var þá að við töfluðum langan tina
 náður við skip, til þess að gata að farangri okkar, að er en
 við getum leit við okkar gistingar, og var þá óskentileg við
 sunn hárött. Grinast fórum við að leita okkar gistingar, en hava
 var Brugjólfur binnið að ítrega í Hjálpræðisheimum, en þar er eins
 notandi gistið hér: hevði hev, illa gekk okkar að finna rétt a
 hér, en þó hán ærðist þá um síðir. Þó var sá galli að giðf
 Njáðar, að allir voru sofnir i þeim góða hísi, að hólmum
 gátum við þó valið upphá, og fengum við þar hálffjörða flatsey. Næsti
 dagur var myög leidinlegrar, og höftum við þá heit
 fyrir stafni að fylgst fram og after um binni, fari að engum
 pektum við. Þar vísle mæður sín að okkar og spundar okkar
 hwoft við varum sýnir Benedikts Svanssonar, að játum um

4)

þín; kom þá í ljós Þóðr Þorgrímsson, og hafði Brugjölfur sagt honum frá okkar, þauð mann okkar óð leoma eis hevntime lím til sín og var himm best; vidurveignar. Óð lokum kom þó ár þín, at við óthun að fáva upp at eftir, athunum við þá óð nái i dötum okkar, en þá kom babbí bátinn, því at þegar við komum viður óð af greiddslu var myndið at leka henni. Reyndum við nái "Óll möguleg ráð til þess at nái dötum, en þau misleyfumust óll, óð lokum gátum við þá við i Brugjölf, og gat mann mér hertjum ít vegat okkar aðgang at afgreiddslu. Þó óllar þessar lokum kominust við sín að stað at eftir, gekk fínin áget leiga og vattist fyrðarleza ár "Ólunum fersum rannum okkar. Fannig fór mér sjófarið þá.

Mjög litill hefi eg áð sagja frá drott okkar hér, nái likar hér vel eftir atvikum, enn sem komið er, en eigi held eg at eg sé venilega líð regur við bætinguna, þó getur hríð farið enn sem komið er. Eigi held eg, at það þigdi notkunum á telja upp óll þau verke, sem eg hefi drapt mér hóðum síðan hingat kom, og atgið þér afakunet i myndat ykkur þau, fett eins vel, og eg get sagt frá þim og slappi eg fari, þín at sinni.

Héra meini eg eigi at skrifast at sinni, voru eg at fætt a megin; þess stendegi þó geta áð eigi er vist, at eg meini at skrifast oftar í sumar, spott eg hinsegar lírist mið fari at eg neydi mig eis hevntime oftar til þess, en ef sín verður, frá en eriðanlegt at nái mun líða vel.

Með bestu hertjum

fina sonur. Bjarni Benediktsson.

Aktanáskrift:

Bjarni Benediktsson

Hánefstaðaeignum
Seyðisfjörði.

Lun dum, sunnudaginn, 7. ágúst 1921.

Góði nábbi!

Eg ætla mi að skrifa ykkur, þótt
bæti sé mi litid til að skrifa og
Pétur gjöri það einnig. Eg pakka
mönnum fyrir brefði og blöðin sem
eg fílk með Kristni. Hann mun kom-
hér aftur í dag, og mun hann verða
hlautum með brefum frá mér o.fl.
Mér lítur vel, talið ~~boss~~ að gjóva eftir
istæðum; eg næk hjörnur fyrst í
morgnana, moka fósið, fer ned kaffið,
sle, seki matum, sle, seki kaffið, sle
og löt inn kírru av, einnig næf eg og
éit að auki. ~~Eins~~ Ein sinna hefi eg
farið fyrir lifreiðarstjóra við að kaðal-
stæðum og fef fílk eg íkrónu fyrir ^a færði,
kjannað skifti fór eg eftir heymali

þangat og fítek eg þá kaffi og tökuv. Þess at þat hafi eigi staðit til, heldur
Tjórar hefi eg komið at Steinum og einn sökum þess at hve hræst er. Það hitnadi
sinni at Reykjum, og þef alstadar pengit svo mikil i blöðnum at þat varð að leyja
helgmarkar góðggjörðir. Nema í föstudaginn upp, þar sem mestur hitinn varð var
fyrir Geir að leita að hestum og fann hann hann 80 stig að herna, hann dag sem
þyja henna næri en eftir hinum þurfti verit var að þessu var heldur kalt iti,
hann að fara fram í móts við Örnolfs. Svo ~~var~~ eg fíkk dáltilt kvef, us-
dal. Eg lýst við að fara niðrað Norðuruð var loftið heitt og vort i blöðnum að
í sunnudagissað kemur, þarí þá vendur sá sem var í mestum hitnum varðalag
þar skentur er ungmannaféllag Stefholts fólk og mættlaus en hann ráði seí
tungna heldur; & Þáttur fór fram að nái samt þegar hann kom í hitnum
klýfossi í gær með augljísingu um hana, fætta ley sem er á engjunum og standur
og keypti hann þar lengstosýkus og einn til að hinska er að vritat heldur vera og
leiðgladum fárnáðið c fyrir Guðlangu. Eg gæti niðruð að þat minni eigi
hér er alltaf norðanátt, kuldri og hrass- verða mikil betra þá er i þat kemur
viðri en engum ~~se~~ en því keypt berst í blöðuna. Í sunnudaginn var fórum
niður í jördina og solskinslaust er við strakeinum þáris í laugina, en hin var
alltaf, samt er verit að hinska alltafleða svo höld at við urðum að liggja ólukur
óðru hvorm ~~ðas~~ reyndar hefir eigi verið hætt straks óþjálfandi upphir. O í sunnudaginn
íðastliðum ríku, en þat er eigi sökum var, var alltaf stöðugus gesta gangur.

frá þoni klukkunni trö og voru stundum
seks i tímum og sáð oftast en einsinni
í dag mun göstunum koma í Borgar-
nes, og vorast eg eftir knéfi einhverjum
með honum. Þekki mi ej gleima at
takka móttun fyrir meðbæumar og
fötum og er eg mi alveg eins vel bleitt
í lagiunum einsog um hārverur og reitir
eigi af; þoni svo er hræst. Við Petrus
erum at hugsa um at fara einhvern-
tíma fram at ~~eftóra~~ tri at finna
Víkuðis en eigi veit ek hvort nokkert
verður af honi.

Eg heit at heilsa ~~þess~~ förti og takka
eg honum fyrir kontiðr öll.

Venit þid sel

ykkeur

Bjarni

Let hér briefið
Hann höfðum ógagnaði
þessum að bera
síða skila -
Borgarnes

Lunðum, sunnudaginn 14. ágúst 1921.

Göti nabbi!

Þetta! brief er mi eiginlega til okkar mónum leggja. Eg hækka fyrir briefin og hefi eg pengist þau óll skilvislega, at þou er eg best veit. Þú (nabbi) sýnd um hvort karolinum sam lyfpi mér í sunnudögum eti tobak et-a taki i nefit, at vísu tekur hann i nefit en hann hefir alveg yfirfljötlega mikil af neftóbaki; og eg held at hann (og fleiri) myndu frek ar siggj a lögostóxhus. Það er leiðinleg at þegar við fáum brief, at þá eru oft at mið komni i mitt brief at i leyfisleysi, (þou eigi get eg talit það nokkert leyfi þó Pétur leyfi at para i mitt brief) og nefni eg risu næststak

lega til að göra hella. Í dag er einhver þat eina seti i honum og sinnig er við
skemtun armoingund við Nordurá og þer fyrir flutning. Nið var höfð flokkrum að
vist alt fólkid, ^{hétan} þangað nema eg, hins löndins leggja í stað, og var ekki alt sem
ínni gamli og Dísir gamla; og eina Þórus eftir viðandi í vaðkliðnum og fórum
og Ísa hefur lögð á stað, Ísa bauð að og öðru fríliku, dötti.

Fara í undan því hér er í stjórn ~~Hjel~~ Hjelr kefir venjat fólkalegt vefs
félagsins um helður skemtunarins, og passa vilu og alveg fyrirtaks þurkurs
þer eigi sökum þess, að eg hugsa að stundum, svo sem á miðvikudaginn. Í
helður litlu skemtun, í ord eins eiginlega mánuðaginn var farið að binda aftur
menkingu verði þarna; því næstumum mikum undirlining. Tog var eg að legga
sem eigi getur neinu hljóti uppkomit í, með Geir, allan daginn, og var
á að tala þarna, og mun alt verða eg ordinum þreyttur um hvöldið. Næsta
aftur því, svo eg vil helður nota þá dag var eg að smiaðt kvíngum testar
veninga sem i pentina. Fara til ein-kærpfélags stjórnar Borgarfjörðinga, þui
hvers annars, sem skemtun er að. Ein hin stjórninum, holt þann dag fand
hver náiðuða daga mun koma hingat hér, i henni eru Guðmundur, Þiðurður
vogn sem sýndur var á sýnengunni og Runólfsson, þónn i Deildartungu,
Guðmundur ~~keypti~~ keypti þar, mig. Guðmundur í Skýlabrekku og Þorður
munnar að hann sé kallaður Norðurá í Annlyðargarði. Þann dag var
bendavagn, og er hann mannigfald, og sinnig að lesa skánnivum

Gudmund Fríðjónsson í Þi Tímarum
og fóru þarstust mér þær vera ekki
þegar. Næsta dag var eg við mina
vana í Ísland, samanbori síðasta líf. Þe
fimtudag var venit at binda, og von
við Geir, sem áður at leysa inn, þann
dag var venit at verki til klukkan
2 til 3 um nöttina og losnumum við
sem vórum i klöfnum milli ferska
maðlunarinn og hisbóninn, eigi fyr
en hitt var sofnat. Þat var mið helstu
eigi fanið í næsta morgun fyr en
eftir skatt, nema Árni gamli sem
þyðan að firt ít af einhverjum missklí,
um mógunum súðarma. Þann dag
sneuma eftir miðdegismat var aftur
fanit at binda og var venit at feri
til klukkans 10-11 um knöldið, og
var i klöfni sem fyr, og var eg
mög svo ríff áður í gær morgun, en

5)

"þat var enginn mislunn lyja Magnúsí" þin þat varð að rekja kynnur. Í ger verði svo venit að keyra tæt og fóru þá Pétur og Óeir í milli, en Guðmundur lét i vagnana, en eg og Aðe lánum inn, og Dís a klóð. Í ger þurfti eg í fyrt a skipti að leita að kinum svo nökkrum næni, en eg hefi nökkrum sinnun þurft að fara stuttan spöl aftir heim. Þá er eg lagði af atð skáttist eg vita, að þer væru einhverstaðar vid hverninn stað umi i Steinum landi, fyr eg sunni fyrt að hvernun og fóðum umi Steináæsa, og þá er eg var kominn i augsyni vid boima heysti eg kíll og óhýggj, eg fór að blista aftir bessum, og keypti þá að knoprad var, "Belgumur nu vestur í eynum, Hallá, Fló," og ~~annan~~ annan bessu líkt. Eg vissi ekkent hvor bessar ^{vore} eynum og sá með sunni bænum kort venstan að

fara heim að bónum, og hitti eg þar aldrei sín^{it}. Samt er sunt vel hent, en
 myalta konunni i þósinu og sögður þórinnes annat líka dveðilegt, og er, þat
 til vegar og gáfu þor mír tilvirkla myrk sem var línt að seta ítrum verve en
 að dnekkja; gekk og mír svo vel eftir þat hitt. Þit var fyrir ófátum klukkum 7 i morg
 nema hvarð eg þurfti að velta yfir smá til að selja hesta handa þeim tveim
 vísli af ánni. Þannars hefi eg eingin eg var línum að hafð bann a honum
 lega oddit myög sjaldan votur i sunnan að vebyr a mig, en hann þurfti þá
 og er sunt myög sjaldan i vatnastig að lista mig fara skila einhverri
 rénum. Eigi hefi eg emi farið it að Hgautarholti, en sunt er áætlanlegt
 að eg minn tó einhverntíma fara þangað. Þær er línt að slá numra two
 hundruðum hesta af heyi ut að fyrstu
 og er línt að hinsa um tvöhundruð
 hert a tólega treyggða daga sláttur iti spa - à hvert annad að klukkum
 en; því svo má kalla að i þessari vori ordin ~~við~~ sinni ~~þeim~~ var sýð
 níku hafi venit hirt fyrirðum og slejt og var þá its allur fyrir þa
 er, og er sunt hitt ír gánu en öðru er það fyr að vada um til þess
 hefir eftil mill venit rakað i flaki að klæða sig; og er eyg því
 ein ann að hvort einn sinni éta

slá botnum i bygðin fyr en fólkur
kemur heim og eg sé at vitskvort
nokkuð sögnlegt hefir komit við. En
fóð er samt best at eg biðgi ykkur
um at fá ekki Rönku fyrir kontid,
áður en eg hattí.

XLV. Þórar er kominn heim af „skentunum“
fyrir klukktíma, hann var einn, sann
kom sökum þess hvé leitið legt var; þá
er hann fór var línd at setja skentum
og þas einkver iðnögring av ongund stóð
yfir, - a henni voru í 2 manns hær öðrum
veni, allt eintönt hvunnar lit, með bar
í díkum og ít saumi, nátt kgblum (og
návlexnum), og var rist enginn nytta með
hlutum fárra nem a tennir vettlingar.
Í þróttin av ittu at vera á eftir og þá
atti forsteim frá Þe innig at tala, svo
held eg at all sé upptalid, (þrestunum)
var aldrei þessu vannt at messa í

Næstungu sva eg hugsa at hann
 heldi enga næstu. En myði margt
 hvat haf a verit, engan sekti Þórus
 tant af utan at komandi fölki og
 næstu þeim næra einn lekþarbnóttir
 hans, sem er svo leisturlegur at eigi
 er við hann talandi. Nið liggur Þórus
 uppi i vinni, og ^{hann} er at læsa í Vini,
 aftur fessa hæðungrar og skamnar för.
 Glönum þykkir það nið vera ein afbrotin
 at hanum kvepti ekki at borga næstu
 fyrir adgang at motinu, því hann var
 eitt hvarð at hýja þeim við náðun höfðum
 á munum í morgun. Eg fækkaða ~~hamning~~
~~hamningjum~~ fyrir at eg lenti ekki
 í ósínum ífognasti, og ekki hefði eg
 sloppit frítt inn.

Þórus mun hafa sagt ykkur frá saltakins
 inni í Borgarsvæsi. Lækninum nær ekki
 uppi nefit á sér fyrir vonsku, og

nefnið kann sýslumanninn öllum illum
nöfnum, svo sem: inla, rafil, reyndamenn
sumingga, takenska tuskur, o. s. f. En
Vigfíss er ni alveg fyrir meðan
alt byr honum. Hauðfélagsmennini
sögðre einnig að sýslumáðunum
refði orðið að knöklast eittkvæð
eittkvæð uppi i sveit, enginn vissi
hvort. Sunir i Borgarnesi hvæðr einnig
sígy a um hvort ein ast a fari til
að kóra Vigfíss, fyrir eittkvæð, svo
sem ef hann versli í sunnu dögum.

Eg spytist ni vera binn að skipta
fullþing, og engi veit eg tog hvern er
alt þetta kenst frá mi. Páter biður að heilsa
Eg lít að heilsa. Því er fíð sel
ykke ar

Bjarni

Lun dum 17. júli . 1921

Góði nappi!

Eg etla mi að skrifa þér; eða gikan
mömmu líðum, nokkrar límer.

Eg skrifati mömmu um nærbuxur, i-
gær, og sendi breipost með Gíðri viður i
Borgarnes og kom hann við þar á gölt
hús; en, svo fari, að hafi brief ~~eftir~~
farið fyrir, þá er best að segga haf-
-aftur, að mig vantar nærbuxur, og lík-
eg um að ~~senda~~ mið verði sendar þó ein-
eins fylgt og hegt er.

Síðan
Síðan er best að segga frá einhverju, en
nærbuxum, og er þá vist best að segga
eitthvað um ferðina sinn eftir. Því var
mi farið að líðart, seg ar bátnum
komst loka ins í stað, eg var mi svo
óheppinn að lenda þeim megin á skipum
þar sem ekki var sósken var. En annars

gækker fyrðin alveg á gatlega, þangat tel Guðmund, annars hafa vist þær löð og sagt
egðr til bátninni kom uppi undir skra- ykkur frír við hvinnig varð gekkyl Borgar-
nes þá hætti alt sölshin, (eig ^{regðar} hafi mi, nesi. Þegar við loksins komumstum á stað
litit af því að regga), og dálítil undir - varð sonar syðsmanus i Borgarnesi okkur
alda kom, og nætingar; mér varð mi samþerta, tær því hann var að fáa að
samt sem áður ekbert kolt, en varð Steinum. Við urðum svo oftast nær nokkrum
dálið flókurst um tina, en batnati spil - á undan Guðmundi, því hann
réttstraks aftur; svo óhætt er að regga fór myög hagt sérstaklega fyrri bluta
að fyrðin uppi Borgarnes hafi gengit leiðavinnu av. Þá er við komum ~~hinn~~
vel. Á batnum var meðal margar að Lundum róvu. allir hattarir og eg sofnar,
annara Sigurður Þorvaldsson kennari ~~is~~ nema heir Geir og Þórir, sem höfðu venit
og hefur kann, að því er eg hefi frítt að tala saman heillungi um krölditogni
þessast uppi Reykholtadal og fram að Gilvi nánumum. Það er best að geta bess
bakka; einn laginn var kann á Steinum meðan eg man eftir, að eg varð að borga
að spila við Gunnar Förlýnnarson, minn kvónus frír Pangfald, eg sjundið likea
sem kom upp eftir um leid og eg; Sigurður miklu stærri en eg er í raun og veru
hefir farið mikil af öllu þessu gangandi í þessari nýju kápu. Eg veit i gómum
kann fór vist undur aðstur í gær. Í kápnumi upp eftir. Siðan eg kom hef eg
byggjum i Borgarnesi lítti eg si þar verist í jönsun sniningum að stéka og neba
ólapin og kristinu og skóminu síðar kynnar, að snia keyfi og all o.s.fv. Óljunnar

hafa verit frekar fækkar singat til og
hafa þer oftast nær komið alveg eða náttar
sagt nánni því heim. En i gær lentig
i heilfniðku basli með að komaheim
inn í fósist vagna fers, at með heim voru
tveir kólfar frá Steinum, sem gjörðu
allt vilaust kringum sig svo sær hlyn
eins og vilt væru fram og aftur um
túnið. Þeir fóru með stórum
frá Steinum díli, t. i. leid med. Við Pétur
lidum eftir Lása í gær kvöldi og kom
hann allra snöggræst heim og fólk mylt
og þónnukökur sem höfðu verit skildar
eftir han da honum um kvöldið. Túnið er
ágætlega spnottist, en rigningar oftast nær.
18. júlí. Þ, kvöld fórum eg, Pétur og vinna-
maðurinn upp að Steinum, eftir göstirnum
en hann var eigi kominn, en þá er verit
vorum komur him at L. aftur sáum
við til hans. Nið hrorki get eg eða
nánni að skrifa meira. Verit þið vel og
eg lík heilsa.

Erlendir Þórhalla Þórhalla Þórhalla Þórhalla
Bjarni

Herra

Benedikt Sveinsson

Skólanördustíg 11:a

Reykjavík

Bjarni Benediktsson
Lundam
Stafholtstungum

Lundum; sunnu daginn 4. september 1921

Góðu fórelðrar!

Eg fækka ykkur fyrir breifin og lyjostykunum (og
kan ~~disum~~), eg fækki breifin og blöðin um miðjan dag á
fintu daginn var, og ~~disum~~ breift og sykuninn um til
ó sama -dag. Með það fyrra komu menn sem eru at
flytja sínum staðar með eitt hvat her framleftir, en það
síðara kom breift með.

Nu mun vera komið heim eitt hvat um 70-80 hestar af hegi, og en
af því eitt hvat um 60 hestar i stabba úti, komst það ekki
inni hlöðin meðan ósigið var í henni, en nu mun tölunent
vera farið at síga. Í bygjunni fartlitánuma viku var bændið
eitt hvat 230 kaptar og í gær 49 en sunnt af því var nu
eigi vel fount. Letið af þessu hegi var brakkið, en sunnt
var mokkuð af því dálitið hrakið.

I gær og fyrri dag hefir verit hér besta veður lagn og sól-
skyn og þar af lítið andi einnig steikjan di hiti, og hefa í
heim -dögum sessan 49 hestar verit þurhættir. Einnig var góðu
fönniv. hérna í lok nöstu viku í undan. En einhvern tina
um það líl varð alhuit jörd meðan til í Nortúndidal og miði
Borgarhvæppr, sva heg alveg gegn blotnati. Hér er alltaf frost
í hvinni nöttrum, og er allt hélát í morgna þá er þær sem fyrstir
fara í fótum, kom a lit.

Nu nokkrar undanfarna -dag a hefi eg verit dálitið veikur í
máyanum, haft vind gang og verki öðruhvoru, en ekki hef og haft
miður-gang. Þrisvar í sunnun hef eg farið i laugina í fyrri

skiftid var hin svo köld, at eg bækkasti fyrir at steppa lifandi upp ír, en i seinni skiftid var hin ógott, og gat eg þó ógunt dilitum.

Nú er birt at steppa hinum á tunið, en samt þarf at rekja þar á morgnana, en segar þer koma heim um miðjan daginn er þeim slept inn.

Fat er manolagur i dag, en i gær förum við Þóðr í Gárdaholti, treir einir. Þar var okkar tekið mjög vel og gaf Sigríður okkar til sikkulundi og kökku með bri einnig áttum við at fá kaffi, en um hafð kerfum við okkar ekki. Einig sýndi at hin okkar hinsid og kirkjuna. Þat átti at messa þar i gær en enginn kom bangad til messu, frekar en vunt er, svo presturinn var farinn þá er við komum. Jón sagði at þó hann væri allur of vilja gerður gati hann ekki sagt okkar hvat hann væri binnat at heypa mikil! Þar Beta og Þóðr voru ekki heima, löftu farið ut at nida.

Inflúensa og lugnabölgja eru salt af at stinga sér niður, hér i síða tímu, og eru sumir allraungt haldnir, en enginn held at hafi samband díði myklega.

Eigi veit eg hvørver eg kem frekar en um daginn.

Nú nemur eg eigi at sterifa meir at sinni, og við eg fui at heilsa o.s.p.

Benedikt Þorláksson

Bjarni

Bjarni Benediktsson.

Breyf fí honum.

Berlin 30. okt. 1930.

Elsku manna!

Eg fækka þér barlega fyrir bref þóð, sem eg fækki frá þér næstu og dvaldi: Kaupmannahöfði, var þóð fyrsta brefumt en eg fækki heimur óð. eftir óð og fór i fettu ferðaleg, og sunn þóð einn, sem fæðan leferð banið.

Fjáru er minn lokkinn hringatð banið, og er þóð: sunn og verður þóð einn, sem minn færst og sunn fá hafa óð segja. Brefi. Sunn er eg ekbert farium óð áttu mig á blautumum, veit ekbert hvernig og munni vit mig hanna fegar á vegnum ná heldur hvernig meðan hennur sé minnar fyrir. Áð vísar hefji eg fegar fengið minn leigt, óða vit hittu bætið saman við hava sagt, og munnum vit verða hér a.m.b. nóvember mánuð og sjáum hvernig óðar líkar. Hér hafa 'Islandingar' óðar bænd og fórum vit hringatð fyrir fírra tiltekinum. Fólkid sigrast skilbánlegt, með svínum "dekorations"-málum; fáðir hennar hafði verið: sambúsemi hýja Bismarck fyrir Íslendingar. Með fískum, og er mynd af þau hér: stofnum, skilt með þóð vera hefta farfrónum fjölskyldunnar!

Eigi veit eg sunn hvernig og henni minn fyrir sunn bortheld o.f.h., sunn hefji eg borthæð í meðsölu stofnum. Þa knapum hér og hvar: næguruvinum. Hattum inn en ekki nýgg dír en situr fyrður stuttar stand: manni fegar hásbólinn byrjar leigt og vit óð verða fær og á söfnun fær: næguruvinum mest allan daginn, og verð fær óð fána einhverja sannilega stand: fær manni fegar til hennur. Standur sá, sem vit birkum á,

er býrjað laust i buntu frá hásbólanum, ekbert ut til at
gæs alls frá heit, og mun fari óljóðsverni legt at fá sér
máinsorlort með sporvegri, en með fari nisti verður ferða-
legð eitt leirat fölurvert óljóðvara en allt.

Í hásbólanum hefi og trúður komið; en þau beginnar þenku-
ðeki fyrir en eftir eitt leirat vikurinni éta svo; og en fóður
nobbrum semma en og hefði haldit. Út umritun er aftur
á nisti mikil af „formalitetsum“, og en og sunn dekkis alveg
vissunn hvernig og let umrita mig fyrst um sunn;
semiboga verður fóður þó bora sunn „Gartlöver“ f.e.o.
sunns í reglugagn rannanda.

Um borgina hefi og sunn tilthöfulega litit farið, tímum
hefur mest farið: „sjálflam sig“ og at leoma sér hér fyrir,
einken fóður verit riging og lífinda vetrar og fari
engjist at skoða sig mygg mikil sunn. Þó hefi og farið
mest helstu götur, sett helstu byggingar at utan o.p.h.,
en hvernig komið hér sunn á söfri éta slíka stadi.
Allt er hér geystórt, vegalengdir hangar miðlar og ekki
að klæppit at ótha sig á öllu á sunn með megnabliki. Þó
verð en at segja, at skor. Þaum hýsingum, en matar
hefur heyst, þó hefði og burið vit at sunfert öll vori
hér ógurlegri og meiri en hinum sunn. Þó visur sunn með
nobbrum sunni segja, at vegey sé gljiv, vegur sé
under og vegur sé á allra vegu, en götur sunn ferdur ein
oflyttur, sunn sigð sunn mygg.

Eg mun inn, at Hélfidur Hélgason: Félagsprinsigjuminn átti
hjá minn dómarsalr bandsfjárhárunum og stóð til, at eg afhent
hánum fóð at eru og fari, en fóð hefur farið fyrir vegna
hárfurðarins minns og slóðaskapar. Þær semiboga sett af
minnver in fjölskyldunnit hitti heim at sunna heim a

fot og bítjast af sökunar frá mér fyrir gleymubruna. A.m.b.
verður að kennast mið að hann ségi fot, ef hann eru aftur
fri. Þá hefur bögnar varit ríttast að lófa því að standa byrjun
i skáprum af Hafliði varit ekbert afraum um að fá fot,
því að mér því náiði varit e.t.o. sannan hegt að
leita henn til að setja sér fot, en til fess hefur henn um
verið ófámlengur.

Að því er meinti bláðasendingar til minn fyrir hrygg og
þær óspærar með öllu, a.m.b. sparfist fyrir ekbert að senda
til minn að þeim fyrir en eg let gþekur aftur vitu.
Eg hefti síð töluvert af bláðum síðan eg fari að heiman og
i geg sendi fótar mér bláð með dömuvinum; málir býarfögðra
Helfi og þó eru sigrat að hugði meigilega forsendunum til fess
að segja reit um þær, en þó alls-sígi frá hvernigur því
að melegt megi þær til sunnað vegar fara.

þó, mann þó ekki aftur fléttur: bili, en vona að
hegra frá gþekur mið allra fyrsta, og mun sjólfur skrif
st val og mér fyrst sitt leuat að segja.

Bíti að heilsa.

Mét bestu kveðjum
þínum Björnum.

Utanaskrift:

Nene Culmstrasse 5 IV bei Frohes
Berlin - Schöneberg

Skrifa ekki örnum
heim minn en vona
að bæti bænum
og Rauða skrif
mér. Þj. Ben.

Raftzettel
Postreisescheck
Luftroute
15

Fra Guðrún Þórssdóttir
Íslasvöndustig 112
Reykjavík
Ísland

Bjarni Benediktsson
Neue Galenstrasse 5 II. bei Frohs
Berlin - Schöneberg

Bardur 5. des. 1930.

Elsken manna!

Eg fækka fyrir miðg og vel fyrir bref fitt frá 20. nóv., sem eg hefi fengið fyrir nökkrum dögum með góðum skilum. Fyr hefi eg og fengið 2 bref frá þeim frá 20.-nóv. og 25.-nóv., og fyr þetta bref sér óallega til fyrir. Það verðar það vist at duga handa konum um leið, fyr at hærðir eru, at eg hefi dregið; minn til at skrifa gáskurðum, sitt hvert bref, miðinn. Sigrist minn og sem það same stíl at dragja fyrir gáskurðum; og er það vist óhætt at fækka konum hér fyrir henni bref.

Fyr er eg mið fyrst farinn at ötta mig á, hvernig eg minni konu við mig á fessum slátum. Það kann at hona einhvernilega fyrir, at eg hefi fyrft sva langan tím til at ötta mig á jafn einföldum blit. Svo fyrst minn fyr ekki veva. Fyrst spæðir og kann hingat, fyrri vissi eg: rann og verer hevurki upp niður, spæti ekbert, rataði ekbert og hvarð fyr at eg skildi nökkrum skapetum blit. Meðan sva en, sigrist minn ekki til fess at ethast, at meðan geri sín grein fyrir niði geti gert sín grein fyrir, hvernig kann konni mið sig ða hvernig honum líki visti. Enn er eg autvistat miðg fáris um allar atstæður hér, og það hvernig best sé at hegda sín og hona sín fyrir. Samt er þó mikill umhverf á fyrir og fyrst var. Nú vata eg a.m.k. fylgilega alt það, en eg sparf deiglega at fara og get með bortabók minni komist hevert: hérinn er vell, en fess at einga nobkun á hattu með at villest ða f.h. Eg ær orðin sunulega hvernigur: háskólanum, sva at eg kann ekbert illa við mig innan um allra þeim fjölða, sem far er eða

Það
Gjort hevur nír alveg vata aðgi höfut, seo sem ekki var læst við, at eg heldi fyrstu degana. Æg er orðum fæt „veraldar vorur“, at eg fer öðrikost minn à leikhús, bíð, metsöluhús, ða bæffihús. Æg get gert mig skiljanlegan: hittum. Þat sem segt flögut nír einum: deglaðu lífi, án þess nír vildist at heimskrinum hafið: þó og þegar at farast vegna allra spenna örðugleika, sem hvarvetra mæta manni. Frátt fyrir þetta, en eg þó eru stær við alla blötu hér, þekki mega fjöldunum, skil þá lítið, og á þó semmilega eur verra með at gera mig skiljanlegan. En þó nír vildist at vera etanveltr við alt þetta, þá fimm at ekki deglaða sva mikil til þess, en alls ekki hessa á þeim og kann ekki illa við fæt. Æg er ekki sva hessa á þeim þá blutinni hér sem ótrú níði en heima, við þeim hýði eg alhof, seo at fæt kennur nír ekki á óvant; nír þegarinn samast sagt miklu semmilegra hitti: eg á eitt hvar sem er eins. Æg er f.d. ekki undanskil þó, at fólk hannið væntat við Íslанд, en tel hitt miklu merkilegra hitti: eg einhvern, sem þá hefur einhverja hugmynd um við hvar er átt, þegar eg segi at eg ~~þé~~ „Íslænsisch“. Þett er sunt: þessu sambundi at taka fram, at frátt fyrir allan mismuni sigist nír þó munafölkj higra svipat þui heima á Íslandi. Þriði skapnæðar þess a.v.v. svipatur! Ðig vitid og skapit semmilega fólkvert svipat frátt fyrir mið mismuni, ða, a.v.v. sigist nír mega draga fæt af blöðum um og fyrirlest runum. Ja, og ófæt: at segja hevnumig eg býrni við mig, og hefji eg a.t.v. komist nokkuð langt frá þeim alví, en þat sem eg hefji sagt má þó skoda

sem farsendur er miðurstöðunni^x. En hein er sín, at nánir líkari
hein gíðið vel og leggs meðgott til dvaldar hein. Autvítæt
er þat svo, at nánir fyrst og gera hein vitleysur, fara illa
með tímum, verða ekbert at verbi o.f.h. Nú, en þat hefur
nánir allt af fundist, svo at þat er ekki mynd, og augum verður
vitur gera hein aldrei vitleysur, enda munður minn fáth
gver af spyrnugjöggi att: Þar.

Daglegur lífjámina er svo hattur, at eg blæt: mig um blubba-
g, drekk morgunbaffi hein heima, og síðan venjulega komum
i háskólanum um kl. 10. Ílusta síðan á tina til hádegis,
fer spá og borda i matstofu: háskólanum. Les spá á bóka-
seljur og er svo aftur i tímum frá 4-k. Þá 5-q. Þar e.t.v.
aftur á sefju, held heim. Þá er milli 8-q at hvöldi, borda
kvöldmat hein i nægruminni, keppi blæt, fer met þat
heim og les þat og e.t.v. sithvar annat á móta. Glæða og
sofja. Autvítæt er þetta met rökkrum afbrigðum. Gíðið
er eg spá eins allan degum, sé f.d. hit ekki fyr ar a
kvöldinn, því at hein er: öðrum tímum, bordar annars-
stóðar a.m.k. hádegismat og les annarsstóðar. Standum fer
eg ut met strákunum, þá helst um helgar og verður þat
því bestri ða máni ekki til talar. Annars hefi eg f.d.
trískvar ferit eins à leikhús, en miða fengið getur manna
oft fengið met afslotti: i háskólanum og er sjálfsgagt at nota
sér þat. Eg hefi fengið nánir miða at ferðarsíðum helstu
bókaselju hein & príssneska ríbisbókasafnsins, háskóla býbókasafnsins
og miðast at sérbókasafns lagdeildarnum og þar kann
eg best við mig. Þar eru fyrir öll af legabókum við hennina
^x Það flegi eg fó góðum lögfreti síð, at koma met starlegrar farsender!

svað er meðan getur ríðið þar ír skápurossum og er alveg
 eins og heima hýð sér. Því meðan hefur minn þó ekki orðið
 miðið að verki eum, hefi ekbert lært : lögmur, skoda bora
 balsamum og heggja um að geman varí að eiga fessa og
 fessa og a.m.b. alveg næst sýulegt að lesa hana, og i
 svona mefistinger fer trúnum og þó ásetningunum sé
 að tær, að hugra. Nið næst að það, sem eg fyrst að
 lesa það vild það dragast. Fenna á sefumina er fólkverft
 af bökkum göðir frá höfundinum, fannig hefi og f.d.
 rekist að safn af dómum Sord Birkenheads, austur lög-
 fræðings og ráðherra, sem er dánur nið fyrir "mainlandum"
 og þaðið til hefjum að komast við, og hefur hann ritat
 að það til legadeilar Berlinar-háskóla „with great ad-
 miration“ og sín mafnið. Þau segt er fenna hinn meist:
 fíarsjóður góðra bóka og miðag gaman að vera þar. Þá
 hefir og blust að : glepar domstólum, en mun þó verða
 lega gera meira að því síðar. En þar stórt hér, þar
 sem hefur dómurinn er við annan og þeim mismun-
 andi fyrir boinið, og er eg vett að hugra að áttu mið
 á hvernig því er fyrir boinið. Í sínun dómurinn var
 minn, þar sem annar hafið: hert hinn fyrir að slá sig
 og miðga. Þinn veitati: að vitat alveg að hafa hafit henn,
 en er 3 miðri höfðu verit leidd að því, að sá ákord:
 hafið: slagið hinn miður, þá sagðist henn að vísu viður-
 kennu að henn hafið: íth við honum! Taldi dómurinn með
 viðin það bora nobbeit: same stað miður, þar sem „götugin“
 hafið: verit svað fóst, að hinn lá. Það held g, að svona vörn
 hafið: all eins getað að sér stað upp: sveit á Íslendi eins og hér, og

dræger at feri, sem eg dræp á fyr, at þrætt fyrir alt eru fó
gálfurnar og skeipit töluvert svipat.

Auðars fer miðill tini: þat ljá meir, seo sem eg hefi
sagt: bréfum til annara heim, at eg er á fiskumánnabréf
fyrir ítlendin ga. Eru þar veist bætinaer á vikan, en auk
þess miðst af fyrir bestuvin o.f.h., sem gott er at blista
á, og fyrir rétt at taka með, það þat alt hindri verulegt
laganum. Vona eg, at eg hefi miðst gegn af þessu nán-
skerti, kennanum er ágætur, skeipit og óbeint: legur, þar
verður vitalega alt at fara fram á fiskun og alt sem
á er dreipið skipt svo, at alveg er ljóst og meður sjálfru
vegður til at tala, at skeipa hvað meður á vit og segja
hvað fyrir hefi horit, t.d. hevst eg hefti sét á leikheiði.
Nánaskerti standur fram: miðjan október júníar, en
vel má vera at eg fari og á þat næsta, það á herra stig,
gellinn er auk tímaspillisins, at fetha er dýrt, kostar 30 mörk
hevst nánaskerti, og veit eg fyrir ekki eum hvað ofan á verður
i þessu elni, enda þar eum tini til stefun.

b.des.

Senegra komst eg abbi: gerðu öldi, en rétt mun samt at
bæta einhverju vit, at eru og hatti. - Miðil fyrir höfu er
vit at hona sér fyrir hér og fái óvalorlegi o.f.h. Skefi
eg passusgráa þurft at fara 4 sínum á lögreglustöðvar
i bænum og einu sínum á danska hósnálfat. Var og
áflest: deg í einu slíku fyrstalegi en voru mi og
at þessu sé lokið fyrst um sínum. Þat hefur aukit a um-
stæðist at lögreglustöðin: Reykjavík hafi væntat at
stampa passum, og var hær fyrir takin ógildur á einum

b
lögcelestöðinni : deg altur à miði vörtut þeir ekki taka eftir
þessum galla, ða litu aukk. personum leiga sínunum hær. Eitt-
kvæð voru þeir samt þar at tanta um, hvort Ísland var
enskt ða derskt og lít og þá einn um þar hengiliðingar
síner og veit þeir ekki at hvata miðurstöðun þeir hafa
komist. Þa g og samast soft seint skilt, brenju meði skiftir
hvæð slikein persónur ólíta um fyrjarni manns ða :
hvata dök þeir setja þótt, ef þeir taka plöggini gild og
máten far at fáva frjáls sínum ferdar þeirra vegna.

Hett er at geta þess meðan og man, at fóririnn Björnsson
befur skrifat nér, vænar trúvar, og er hærn sá eini
stærri fjöldskýldunnar, sem þat hefur gert, fó g og hafi seit
félögum minnum heima áskorunum : þa átt. fóririnn befur
mið statist prof, sem hærn átti at taka og getur fari
óháðs haldit áfram. Hærn bídur mig at skila "göðri
kvæðju og fölkum heim til" min vest er eg skrifin,
og er þat gert hér ned.

Þa er og vett at taka þótt fram skor. Vestur pabba at
skrifa á "b. Fróhus" en ekki "Fróhus", men hafa mis-
skrifst hýja nér : fyrstu, og er Þórir svistablega
at gati min um at haldla i vilmuna.

Einar laupmáður Egjölfsson var at tala um at fáva
til spjumbalands og vildi fá hitta mig. Segit hóum
adversum minum og skilt bestu hvetjum til hans og
fatti ^{nér} "mijög" gaman at sjá hærn, fyrst fgeir allar
gavingar.

Ekkis er gott at átta sig á stjórnunala ástandi hér
i landi. Skilt nér fó, sem miðstu megi manna, at ekki

verði bafting, bæði frá kommuunistum og Hitlerlistum, en þeir
 eru ekki fyrirvara meum og sýnast hefa orðið óljósa stefnu at
 öðru legti. Þeir sem með völdum fara munu frá verjum þau
 hafa leiga og kennu þei vorandi eigi til verulegra átaka.
 Við ella funderi og at, er eitt hvarf verulegt en um at vera
 eru stórir globbar lögregluvera, gongaudi, ritandi og
 i bilum, og sýnast þeir eigi á venni hefir. Ríkisdagurinn
 er viglega kominn saman at mynda og eru atit myögg
 stórir globbar lögregluvera um hvernig kann og fyrsta
 dagum ~~vara~~ myögg stórt svæti; þvíngum kann lokat
 fyrir allra umfot. Segja Hitlerlistar, at verit sé at
 verja þurkt fyrir „ástavatlotun“ fyrðarinnar! Um degum
 f-e-a-s.; fyrir deg varð eg annars svo frægur, at sýja
 og kennu lína miðla mann Hitler. Þann talat: fyrir
 globbverum sínar meðal studenta, en þeir eru vist arði megin
 og komumst við hitar far inn og fengum áget sati.
 Eiga þaust meir ríkis til mannsins koma, kenn sýnirt
 vera meðhengsmatur: ítlit, minni að handverksmann
 ða einhvern sikan, telur ekki sérstaklega vel, at minn
 miði, og ekbert sérstaklega markilegt: þær, sem kann segi;
 Þa eg gefiðitt ekki skilið að hvernig hans miðla áhrif byggjaf
 en það liggur semilega: þær, at eg er utan við megaran
 hatt manna hér, og at blót þær, sem eg les um Hitler myögg
 miðmálin. Hellast eg hefð at miðglobbarmannum og sýnir
 þeir hefð halda uppi heilbrigðri skyrsemi og mannslegum
 megrunnar heiti.

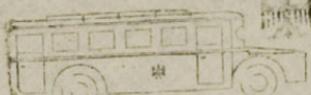
Þa fer vist at minna um það, sem eg get tiltaut:
 biki, enda mun lægðin að breifinu miðanum semileg, frá

ðó skrifð sé henni brauvert sansvarandi, Vatn og ekki, hevð deglegan
og verðð óðr um óðrum i fjölskyldumur minn óð fressa minni
og verður farið almennum breytja til einstakra með líma hennar,
ðó eis mestur vandkvæðir eru færir, óð og veit heyrast ekki
hverjum og á óð skrifla af minnum mörgu ágætu sttingjum,
og verður farið miðurstæðan minn, óð og sleppi óllum.

I upphafi gleyndi eg óð taka þótt fram, óð Þórir leifar sent með
til gefi bestars tvö ágæt bréf frá pabba, sem eg hafi; vegðig
gánum óð.

Með bestu breytjum
gibbar Bjarni.

BENUTZT DIE KRAFTPOST
SICHER • SCHNELL • BEQUEM

SICHER • SCHNELL • BEQUEM

Fris

Gudrun Petersdóttir

Skólovöxtustig 11a

Reykjavík

Ísland

Bjarni Benediktsson

Neue Bahnhofstrasse 5 IV b. Frohns

Berlin - Schöneberg

Deutschland.

Berlin 18. jan. 1931.

Göt: pabbi!

Eg var æt fà breif fitt degs. 11. jan. i morgon og
spokka og þær hitt besta fyrir. Nú munnar síðurinn fari viss
æt skrifa af breifinum à æt nái með laugunum minum; mikinni, sem
at leit en, og er þei ríttæt æt hringa strax noblaðarinnar,
hefi og og eigi skrifat min all-lengi enda hefja min
vitamlegs augan fyrir verit.

It var sett hegra um lát Baldurs. Så æg manna of brif-
sgjaldi fínur frá L. Jóladagi, at ^{sjálfdómu persi} fíðræs regndi vera all-áverlegt
en hést fórnunum vit persu, en af fyrra skeggi: Svins sá
æg at hvenju dvega regndi. Annaus baldi: Baldur skrifði
meir 15-dars. og fór fregan 2. dega verit leisun of persu,
sem henn hregði sigt, en vintist hvers: skepi of brif-
inn at marka. Nú, um síðla at brenti tjaði eigi at ort-
lengja, fín spær verda eigi afturhættir og hitt vitað, at
öllum óskur frændum er hin meira eftir sig at Baldri.
Nær deth: hreg hvert æg atti at senda Manneiða glibber sem ðar
skeggi: en sá fó eigi heima ástóð til og lét fín undin hófut
leggjast. Bit aftur á móti um, at henni og börnumann sá
fartar breðjuv minar.

Af náð er fátt að segja. Þar : Ðresdun fram á myöns deg
en fór það hingat og hefi síðan hengt af heit allra dega
áta verit við önnur að móta störf. Síði: landa eigi myöng
nirkjum við, þeir flættir fannir sem eg umgabst meist. Síð
það Gunnar son Gak. H. sva til dæglega við miðdegsverf,
og óðrir banna örður hvarra. Enn fór eg inni fanning tölu-
verft að jafnvert.

si og a meggðunni: fræti grem minni og hefji þær engum drotti.
Enn hefji eg heng á fersu ritgertarsíu, en lítið mitar að óváthunn
en þessi, og seit eg eigi hvernig þer miði líkjur. Aths. finur
má e.d. heimra váttnatrar, en þó er ferss að gata, at sinn er bora.
Til e.d. hegð að sín miðlu heyst: öðru nái en til m.d., at
verulegan flólkarmannur getur orðið, og en mið að óváthunn heyst;
og þær með politísk afstafa ^{deildarinnar} fersa varit öll ónnur og ólik. Sjálfrar
hefji eg miði óþurgt flest fær orðið, sem koma við almennum skipun
deildarinnar s.f.b., enda til göðar bokur um miðlit. Hefji eg helstu
: huggjiss að fára bátan frá Berlin miði febrúarlok. Það er
semestur lokist hin en alltaf blásta eg hin á noblum frötlaga
fyrirlestra annars síus, halda fá til H-hafnar og athurða fær
baðar íslensk orðið miðsins, þar hin er enginn ísl.-litur er fáan-
legur sín heftið giti. Ekki er eg fá aðeig óþurðum : fersu,
þessi : sjálfrar sér á en meast ógert hin, en hatt en vist að
sín vært: lengst af, en eg bínur fyrar að vera hin all-bragi
og hefti fari eigi að móti fari að koma : mynd um hevfi enda
meiningerlaust að vera hin að óþörfur en minn fyriskur pesa-
ningar eru í frosnum. Meiri skrifja rórar er eg vett óþurðum
: fersu.

Um stjórnun hljóðbærs allt : sama farinn. Bríningur hefur
líkt yfir fari, at fjötverjan minni eigi lengur greind hevskat-
bæri. Hefji sagt hevskar seðulíkarrannum fættar en Bretar ritan
ljóstrottr upp og undan Frakkas síu. Sunn blót fær jafnvel
hafi orðið að stríði, en það fái meaumost teknit alvorlega. Herv-
mála vatnnum ~~Frakkas~~ líkt um deginn, Maginot at nafni,
var henni óþurðum ónnur fjötverja og allrau sáttastefnu :
vísstefnu vit fá, og hefti lengst af værit fyrirst: bogginn
til at vega upp a móti Bríand : matrumentum. Hagni meira
franskir heimtætu fari að Bríand varri hættum fára fyr.

töldur öryggi Fraklands umars eigi óhætt er fari sem komist var. Van fari Briand gerður heilsulaus og veikur og sagt henni atlet; at segga af sér fess vegna, það gekk þó eigi og sagt: það alt vœða. neytit af sér en myndat aftur Briand-laust vœtt-strat, en Briand bætður titill sem fransku vatnsmá og átti at verða stötugur fulltrúi Frakka við fyrðbandalegít. Henni fólkast: at vitat fyrir vinræðina en hevst þurfa at vatnara sig við sínar juridiskar og diplomatiskar vinni um málist, og er mál: Ít er eigi lengra komit. Fuglir standa þeirri á dinni lögfræði Regi at heggum sín henni fær sem hér er eigi um einsdæmi at vœða. Gjöll er og, at Karl mun nán aftur orðinu: iskyggilega hvers og er það útskýrt svo: "Timannum" franska, finasta blati: þær: hendi, at henni hafi leitt rígrar lekna sem hafi séð, at hér var sinn um annan óhettulegri sjúkdómu at vœða en þaum, en át var vor atlet, og fyrði Karl fari eigi at hliða sér eins og við var bínist! Raumverulega er hér um það at vœða, at stjórnun ïldi verða laus við Briand en vilt jafnframt fyrir alla minni hindra, at henni vinni á næsti henni við henni, sem standa fyrir degnum og átti: þær at breifa sjúkdómusligju eglir alt og fá Briand met vestum til at vera "veikan". Vatn eigi hvert mikil aftur-sjá er at Briand, henni en undskur og talaði mikil um frið, en syldum mun henni hafa komit göðum vilja sinnum frum, þó verist hafi, sem svást er, à henni høgum verða Frakkan um ver fólkastir. Heiminnum fyrir of heldi sitt ef þeir hætta at breifa eglir það met sinnum margmálu fagur-eyðum, sem vannar litil varr er um:

fyrða ekki stjórnir at hætt um degum at reyna at fá
þingfloknum til at endurkejpa Glinskenhvera sem farsæta

metting samþugt. Þjóðarathverf þarf fram til þingsamþugsstakunar
og þugt. Því $\frac{2}{3}$ atkvæðum. En það er sú tala, sem heintist
er til stjórn. breytingar, og má þó telja hæxit at heimilt
siðar. Því, en sunnar vilja skipta stjórn. Hér. Málit strandat.
á mitspynnu hegni manna, at allega Þleegarbergsg formannus
Keisara sunna, "Síltar mun hafa verið vidræðanlegir, en at
holunn koma þeir sér samt sunnan um at standa á móti
þiðlum samþugt. Heimta aftur á móti at Brünning lít: af
stjórn og þugjart þá munu verda met Glindurborg! Nið er
breyting á um at reyna at setta glóðskana allra, nema
communita, átt at Glindurb. verði eins framþjóðandinn
ut Þjóðarathverf. Hæxit er þó at inn fari verði, ~~þó~~
at opstaki er hér sós vant, at skyrsla legg at hugnum hvernig
petta verður at deuga: bili. Þit er heilso öllr skyld
fólk, einhvern mótmæli og mun skrifla henni met
nestri ferst vanandi.

Bæstu breytinu!
finn Bjarni.